

СТРУВА СИ ДА ИЗЛЕЗЕШ НА УЛИЦАТА И ДА СВИДЕТЕЛСТВАШ НА ИЗГУБЕНИТЕ ДУШИ

Дейвид Уилкерсън
1 Ноември 1980

Тук ви предлагам само три от многото свидетелства на онези, които бяха спасени по време на скорошната ни кампания в Сан Франциско. Тези новоповярвали напуснаха града и в момента са обградени от християни, в добра обстановка. Някои посещават нашата програма Teen Challenge в няколко центъра из САЩ. Моля, прочетете техните свидетелства, разгледайте снимките им и много се молете за техния непрестанен растеж в Христос.

Били Бърнет

[Били е младата дама, която г-жа Уилкерсън спечели за Христос. Тя преди е била войнствена и закоравена за Евангелието. Днес Били живее с християнски приятели и се подготвя да започне училище и да завърши образованието си.]

Тя пише: „Благодаря на Господ за това, че ме извади от ужасния живот, който живеех – гей сцената на Сан Франциско. Търсих любов навсякъде, копнеех да бъда обичана и желана. Сърцето ми беше препълнено с любов, която давах, но никога не намерих начин да освободя сърцето си от неговия затвор. Останах си необичана и ненужна. Винаги когато бях на улицата изпитвах болка. Никога нямаше истинска любов.

Много се опитвах да се променя. Много исках да познавам Бог и да Го обичам. Но винаги се чувствах толкова недостойна и ме хвана страх, че Бог никога няма да ми прости или да ме обича поради всичките ми грехове. Опитвах се чрез много човешки начини да покажа на Бог, че Го обичам, но ме обземаше страх и се чувствах още по-зле. Знам, че през цялото време Бог наистина искаше да ме обича и да ме промени в достойно Негово дете.

Когато г-жа Уилкерсън и хората от World Challenge дойдоха на нашите улици, те ми показаха такъв Бог, Който изглеждаше да разбира най-дълбоките ми нужди. И аз разбрах, че Той искаше аз да спра да се боря и да спра да се опитвам да Му угодя по моя си хилав начин. Той желаше само вярата ми за да ме освободи – вяра в онова, което Той направи на Голгота. Намерих чистата любов, която търсех. Много съм благодарна, че Бог прати някой да ме потърси долу в Тендърлойн (квартал на Сан Франциско – бел.пр). Той не трябваше да прави това, но Го направи, и аз съм Му много благодарна.

Сега искам да Му дам целия си живот. След всичко, което е направил за мен, това не е чак толкова много. Нуждая се от молитвите на братята и сестрите в Христос.”

Били

Джин Хопкинс

[Само преди няколко седмици Джин беше самотен, изгубен гей, напиващ се и дрогиращ се с приятелите си хомосексуалисти. Днес той служи на Христос като студент в нашия Teen Challenge Center в Лос Анджелис. Казаха ни, че той расте духовно и има призив за служение в живота си.]

Джин ни пише от Лос Анджелис: „Започнах да пия много към 9-ти клас и започнах да пуша марихуана с приятели. Родителите ми почти никога не ме хванаха. За тях аз бях добро момче.

Продължих да живея този двойствен живот до 19 годишна възраст. Този Джин, когото моите родители познаваха, ходеше на училище вечер, а през деня работеше. Онази страна на моята личност, която те не познаваха, започваше да контролира живота ми.

По това време експериментирах с ЛСД, хапчета, ангелски прах и някои други видове дрога. Непрекъснато се опитвах да видя още колко дълго мога да остана незабелязан за родителите си. Те започнаха да ме виждат смазан все по-често и по-често. Започнаха да си мислят, че тяхното американско момче просто си пийва малко повече от време на време. Скоро започнаха да ме хващат поне 2 пъти в седмицата. Те не знаеха, че повечето пъти не беше алкохол, а успокоителни или ангелски прах, или пък някакъв друг наркотик, с който експериментирах. До този момент вече бях имал 3 хомосексуални преживявания, за които никой не знаеше. Не казах дори на най-добрите си приятели за това. Не знаех с кого бяха тези преживявания, защото това се случваше в тъмен киносалон за порнографски филми и не си направих труда да питам за имената. Един ден реших, че не мога и не искам да продължа играта на преструвки – да се представям за такъв, какъвто не съм. Вътрешната ми борба беше толкова силна, че почти се самоубих. Но преди да направя това аз оставих тъмната страна в мен да ме завладее. Избягах в Сан Франциско.

Слязох от автобуса в Сан Франциско с 1200 долара в джоба. След една седмица започнах работа в Bank of America, но два месеца по-късно напуснах и започнах в гей ресторант на Кастро (много известна гей улица в Сан Франциско – бел. пр.). Живеех в една хотелска стая в Тендърлойн, Сан Франциско. Всичко изглеждаше толкова вълнуващо. Напивах се, взимах наркотици и правех секс където си пожелаех и както си пожелаех. Обичах свободата и независимостта, които ми оправяха настроението, когато се чувствах самотен.

Три месеца след като пристигнах в Сан Франциско, родителите ми ме намериха чрез някаква детективска агенция. Бях изчезнал и по това време въобще не се интересувах колко много се притесняват те. И след като ме откриха им казаха, че съм гей.

След като семейството вече ми знаеше какво правя, се почувствах дори по-свободен да се включа в средата от гейове и наркотици. Така живях през следващата година и половина. Грехът в живота ми започна да става по-тежък и по-тежък. Наркотиците, които в началото ми даваха страхотно усещане, започнаха да губят привлекателност. Непрестанно търсех нов вид дрога. Същото се случи и със секса. Отначало беше много велико. Но твърде много от каквото и да е доскучава и започнах да се чувствам виновен.

След две години на непрестанни партита, прегорях и станах само обвивка от онова, което бях. Все повече бях депресиран. Въпреки, че бях заобиколен от приятели и вероятни любовници, една част от мен беше напълно самотна. Започнах да страня от приятели, които искаха да правим дивотии. Битката в мозъка ми се усили отново и мисли за самоубийство, които никога не бяха изоставяли всъщност, се завърнаха по-силни. Отидох при психиатър и му разказах за двете различни страни на моята личност, които буквално ме разкъсваха на парчета.

По това време вероятно бях получил над 30 различни листовки, които ми говореха за Исус. Той някак си не изглеждаше реален за мен. Купих си Библия и започнах да я чета, после просто я захвърлих.

Тогава, един ден един мъж в кафенето на ул. „Тейлър“ ми даде книга, озаглавена „АЗ, ДВАМАТА“. След като я прочетох осъзнах, че Бог се протягаше към мен. Върнах се в кафето на следващия ден и се молих с молитва за покаяние с друг човек и помолих Исус да дойде в живота ми. Напуснах работа в гей ресторанта и седмица по-късно бях в Лос Анжелис, в Teen Challenge Center. Сега съм тук.

Все още има някои стари желания, които понякога ме изкушават, но Исус ме изпълни с много по-силно желание – да Му служа и да ходя в Неговата любов. (Моля ви молете се за семейството ми. Никой от тях все още не е спасен.)

Ефрем Шапиро

[Ефрем е евреин. Преди два месеца той влязъл в кафене в Тендърлойнс, Сан Франциско – бил хомосексуален рок певец с амбиции да стане звезда. Днес той служи на Христос, расте в Духа и изучава Библията в Teen Challenge Center в Хюстън.]

Ефрем Шапиро пише: „Десет минути да излезнех от Хюстън и вече ме хващаше страх. Поради всевъзможни причини. Бях оставил всичко преди около седмица в Сан Франциско: приятелите си, целите си, мечтите си – всичко! Печелех популярност в рок и джаз средите. Най-сетне имах онова, за което бях работил цял живот – признание!

Понеже бях евреин, когато бях малък реших да бъда отличник в Юдаизма. Еврейската общност винаги казваше, че ще вляза в училище за равини, но еврейството загуби привлекателността си за мен. Цената на признанието като ученик е чисто и просто дисциплина, така че зарях теологията и започнах да преследвам егоистичните си цели. О, аз правех каквото си исках, но плащах дяволска цена – два пъти почти се самоубих, почина близък приятел и последва тих и объркан период, продължил почти две години.

Докато самолета се приземяваше си спомних какво ми беше препоръчал психиатъра 2 седмици по-рано – да отида в садо-мазо бар и да експериментирам. Не бях сигурен, че онова, от което наистина се нуждаех беше радост от болката. Гласът на капитана наруши мислите ми, казвайки, че се приземяваме и след два часа аз бях в Teen Challenge Center в Хангърфорд, Тексас. Та, затова бях отменил концерти и напуснах Сан Франциско с хората на Дейвид Уилкерсън. Тук някъде живота ми трябва да се промени.

Вече сме два месеца по-късно и имаме промени, слава на Бог – какви промени! Бог ми показва, че точно както всичко останало, тази промяна в живота има цена. Но това е първият път, в който не я плащам аз ... Исус плати цената. Той ми каза, че когато умря на кръста, всичко, което съм бил преди да Го познавам, умря на същия този кръст. Исус умря за Ефрем Шапиро, така че този човек, който не знаеше как да стои на собствените си два крака, може да ходи с Исус. Исус умря за Ефрем Шапиро, така че този човек, който за 29 години беше уплашен и ядосан на любовта, може да обича Божествено и свършено.

Слава на Бог за Teen Challenge. Тук има истинско служение на Святия Дух, защото и само защото тук има истински глад за святост и истинска любов към загубените души.”

Ефрем

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1980 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[It Pays to Go out in the Street Witnessing to Lost Souls](#)